

Joku pasaka par zagli

No Stefānijas Uļānovskas 1895. g. publikācijas; rakstība ir pietuvināta mūsdienu ortogrāfijai

Uzdevums: Izlasi pasaku un ievieto dotos vārdus atbilstošajā vietā! Noskaidro nepazīstamus vārdus – piemēram, ko nozīmē *staņceja, īla, pamest (pusi pameta), kukne, izspovedēt*?

Uzziņai: Formas *atdziņš, atrads, daguojs* utt. ir darāmās kārtas pagātnes divdabji. Galotni -s izrunā mīksti. Atbildmes latviešu literārajā valodā: *atdzinis, atradis, piegājis* utt.

Vietniekvārds *šys* apzīmē runātāju. Šajā pasakā to vārētu tulkot kā "es".

Beja cylvāks, ni beja cīši lyls zaglis, ni nazaglis, – a vys gribēja pazagt.
Saguoja ļauds baznīcā iz miša, a jis pa tai šaļtei īguoja baznīckunga staņcejā.
Īguoja jis vydā, redz, ka īlā, iz sīnys karenej luoča kažuki, –
kai seņuok brauce jau kungī iz baznīcu i sakuore kažuks pi baznīckunga, –
jis i nūzoga luoča kažuku, voi ta vīnu, voi dīvi, voi cik.
Īt baznīckunga ūtrā staņcejā, redz, ka capure karenej iz sīnys, –
jis i tū pajēme, nūzoga, –
īzavēre, ka iz golda nauda stuov, jis tū pa pusei puordaleja, pusi pajēme, a pusi pamete.
Īguoja jis piečuok kuknē, verās, ka kotlā gurns galis cyukys vard zierņūs, –
jis i tū dali pajēme.

atdziņš, atrads, daguojs, izdziņš, nūjēms, padalejs, pilasejs, sagruobs, sazaticis, suocs

Pilasejs vysu itū i sagļobuoja, a pats nūit iz spovedi iz baznīckungu, –
_____ pi baznīckunga, _____ jau stuostēt grākus i soka:
„Šys _____ ar baznīckungu, _____ capuri pret baznīckungu,” –
a baznīckungs atsoka: „A labi, muns bārns, tai i vajaga!”
„Šys i luočus _____ nu baznīcys.”
„A, to i labi, muns bārns, tai i vajaga!”
„Šys naudu _____ i ar Baznīckungu _____ pa pusei.”
„A, to labi, muns bārns! Ka tev Dīvs deve, to labi, ka i baznīckungam deve koč puseiti!”
„Šys i cyuku nu zierņu baznīckungu _____.”
„A labi, cīši labi! ka redz škodi, to vajaga izdzeit, a Dīvs tev grāku atlais!”
Baznīckungs izspovedēja jū, īdeve jam grāku atlaisšonu. Jis i nagaideja, kod beigs vysa jau baznīca, jis
_____ vysu i aizšmauce pa prišku iz sātu.

Nu, piec miša, it kungi nu baznīcys piec kažuku i tukš! navā kažuku!
Īt baznīckungs staņcejā sovā, verās, iz sīnys capuris navā juo babrovas, –
izmat iz golda acs, i naudys navā pusis!
Klausās, ka atskriņ saiminīca, raudodama da juo:
„Ak, muoceituojs! izvylkts gurns galis nu zierņu!” –
Vot jis staiguoja pa staņceju i sadūmuoja, ka jis pats zagli izspovedēja, vē! i pazalīlēja i īdeve jam grāku
atlaisšonu!
I vyss propola!

Mēģini pateikt, kad, kurā funkcijā pasakā lietots pagātnes divdabis vienkāršās pagātnes formas vietā!